

Mijn Kosovo weekboek (Week 9: Van Sint-Elooi naar Sinterklaas)

De VIP tent tijdens de Deense Medal Parade (zoek mij).

Een avondlijk sfeerbeeld van de Deense Medal Parade.

Maan 30 Nov 09: Onze medaille parade

Na een heleboel anderen hun NATO Medaille niet-artikel 5 opgespeld zien hebben, is het nu onze beurt. Zoals de andere geallieerden hebben we gekozen om onze medailles samen met onze collega's van het hoofdkwartier te ontvangen. We werken immers met hen samen. Maar eerst de wekelijkse vlaggenroet!

Vandaag stond de vergadering tussen Grieken en Fransen op de agenda. Een vergadering die de kolonel van de DIVLOG¹ als een klein wonder beschouwt. Dit blijft hij maar steeds herhalen en toeschrijven aan mijn tussenkomst. Na de vergadering was ook de ASIA² tevreden. Allez, als Logistiek mensen zo gelukkig kan maken, dan ga ik er mee door.

Door die vergadering over de Griekse verhuis, de vergadering over de transformatie naar de Battle Group gemist. De COS³ had me al verwittigd dat ik een extra opdracht zou krijgen. Tijd om mijn bretellen op te trekken. Jawadde, ik moet blijkbaar het technisch order daarvoor schrijven. Is dit een test van mijn mogelijkheden, of gelooft hij er echt in? Vollen bak vooruit dus.

De verantwoordelijke officier voor de medailles vond mijn tekst van voorstel voor Albert goed. Hopelijk resulteert dit in iets. Hij verdient het!

Na de gezamenlijke maaltijd, een koffie betaald door de COS. Daarna terug een vergadering. De eerste maal dat ik een vergadering over effecten van operaties moet bijwonen. Dit is duidelijk niets voor logistiek. Van mijn verblijf in de vergaderzaal geprofiteerd om het Engels op de slides te verbeteren. Hierdoor toch een bijdrage geleverd en een 'dank je wel' van de verantwoordelijke kolonel gekregen.

Na die vergadering bij de COS geroepen voor de uitleg over wat hij van mij verwacht. Een hele grote boterham.

Vandaag heeft Albert mijn het SNIC en MOVSITREP⁴ rapport uitgelegd. Aangezien hij morgen op cursus is, zal ik het moeten doen.

In de late namiddag is onze Marokkaanse collega terug aangekomen. Een zeer korte debriefing gehad. Voornamelijk om te zeggen dat het niet zal werken voor mid februari. Heeft hij wel iets bijgeleerd?

Om 17u00 is het oefenen voor de parade geblazen. Ik moet samen met een rij Fransen als eerste mijn medaille van de generaal ontvangen. Ons eerste opkomen is een disaster. Dan maar intern in de groep afspraken gemaakt, want zo maken we ons belachelijk. Na twee keer extra oefenen, zijn we tevreden. Zo kan het wel!

We krijgen nog een pauze om ons op te warmen, want door de wind is het ijszig koud. De nieuwelingen in het Belgisch Huis hebben al een paar veranderingen doorgedreven. Toch eens opmerken dat ze zoiets mogen vragen aan de 'oudgedienden'. Of waren we ook zo? Steven, Yurgen en Leon? De majoor is een kattenliefhebber. Als dat maar niet uitmondt in ochtendlijk kattengejank.

Daarna is het voor echt. Zo'n parade doet je als militair toch iets (hopelijk zijn er binnenkort een paar mooie foto's zodat ik ze kan publiceren). Voor de eerste keer in

¹ DIVLOG = Division Logistique, verantwoordelijk voor de Franse Logistiek in Kosovo.

² ASIA = Adjoint Soutien Interarmées, oftewel de adjunct van de generaal voor wat betreft de Franse ondersteuning van de operaties.

³ COS = Chief of Staff, officier die de leiding over de Staf heeft.

⁴ SNIC en MOVSITREP = Snow and Ice, en Movement Situation Report, rapporten over de toestand van de wegen zodat de konvooiën weten wat ze kunnen verwachten.

mijn loopbaan krijg ik mijn medaille niet in een bruine enveloppe tussen de soep en de pattatten, maar rechtsreeks door een generaal opgespeld. Als je dan nog de enige Belg en niet-Fransman bent, dan maak dit toch nog ietsje specialer. De speech verwees ook naar de Logistiek. Hoewel dat waarschijnlijk kwam doordat de Franse Nationale Steun er ook was, beschouwde ik dit ook als deels voor onze dienst.

Hoewel je merkte dat een deel van de tekst bij het opspelden standaard was, gaf de generaal er toch een persoonlijk toets aan. Zeker toen het hem niet echt lukte om mijn medaille op te spelden, zei hij dat hij het heel voorzichtig zou doen want hij wou geen persoon aan mijn statistieken van de zaterdag toevoegen.

Wat me wel opviel is dat de Franse bevelen zo snel komen dat je geen tijd hebt om van 'ter plaatse rust' naar 'geef acht' te gaan. Halverwege de beweging moet je al terugkeren.

Klaar om te vertrekken. Mijn medaille hangt op de tweede rij.

Denen, Belgen en Fransen wachten naast elkaar op het moment.

Sommige vooraan.

Medaille opspelden is geen gemakkelijke taak. Zelfs voor een generaal.

Na de parade een grote receptie vol gelukwensen. Leuk zo massa uitreiking van een medaille waarvoor je toch gewerkt hebt. De receptie werd gevolgd door een pint aan de bar en lang nakaarten.

Hierna zat onze medailledag er op. Jammer genoeg heb ik de kids gemist.

Dins 01 Dec 09: Sint-Elooi op zijn Belgisch

01 december de dag waarop we onze beschermheilige vieren. Sint-Elooi is de beschermheilige van de smidsen en via extensie ook van de techniekers. Op vrijdag hebben de Fransen logistiekers dit zeer uitbundig gefeest, zodat mijn viering daartegen maar magertjes uitviel.

Na de ochtendbriefing mijn eerste SNIC rapport doorgestuurd. Daarna was ik uitgenodigd op een vergadering van de operaties. Eindelijk heb ik het voor elkaar gekregen dat we het aantal wegen zullen verminderen. Te verkennen wegen moeten immers een belang hebben. Lijkt logisch, maar gedurende jaren zijn hier wegen verkend die tot niets meer dienden. Oef, een kleine overwinning van het logisch denken.

Na de vergadering begonnen met het schrijven aan het technisch order voor de transformatie. Intussen de Marokkaanse officier geholpen bij het herschrijven van de SOP. Ik weiger in dit geval ook maar 1 zin te schrijven, want anders ontsnapt hij er weer aan. Na 4 maal nog niet goed. Maar ik hou het koppig vol.

Dan krijg ik een eigenaardig bericht binnen. De Kosovaarse Politie (KP) heeft de Grieken betrappt op het lozen van afvalwater in de I-Bar (rivier die door Mitrovica loopt). En dat vlak naast het politiekantoor. Eén van de Franse officieren vind dit zo grappig dat hij er een hilarische presentatie over maakt. Ik wist niet dat afvalwater een logistiek probleem was, maar dat is vanaf nu zo. Na veel onderzoekswerk blijkt dat de Grieken hiervoor een officiële toestemming hebben. Evenals de Denen. Hoewel ik vermoed dat de Grieken niet zo goed Albanees verstaan, want volgens mij voldoen ze niet aan de voorwaarden. Een raar geval.

Daarna nog een vergadering over toegangskaarten en veiligheid met de mensen van de contra-spionage cel. Het probleem is blijkbaar groter dan we dachten. Maar we zullen het wel oplossen.

Na het doorsturen van mijn Technisch Order, krijg ik het akkoord van de COS om de rest van het HQ aan te schrijven. Antwoord tegen vrijdag. Oeps, zal ik nog wel in staat zijn om dat te verwerken?

Albert komt enthousiast terug van de cursus. Zijn eerste impressies over de mogelijkheden van het Logistiek informatiesysteem bevestigen mijn vermoedens. Dit is een goede oplossing om het aantal rapporten van de compagnies te verminderen.

Wij begroeten de diensters van het restaurant in het Albanees. Ze weten dit te appreciëren. Wij hebben gekozen om dit in het Albanees te doen, omdat de meeste van Albanese oorsprong zijn, goed wetende dat we eens verkeerd zullen zijn. Wel,

vanavond hadden we prijs. Ze antwoordde dat we verkeerd waren. Wat spreken we het verkeerd uit? Nee, de verkeerde taal. Voilà, nu weten we dat ook.

Niet veel Sint-Elooi gevierd, maar toch 1 pint gaan drinken en de weinig aanwezigen getrakteerd.

Woe 02 Dec 09: Verjaardag Ciaran

De verjaardag van Ciaran. De postogram is toegekomen. Ik heb hem een SMSje en een elektronische kaart gestuurd. Dus zeker niet vergeten.

Deze dag gestart met een gewoon ontbijt. Niet dat de andere ontbijten speciaal zijn, maar zo kan ik even uitleggen wat hier mijn gewoon ontbijt is. Terug thuis zal dit niet meer mogelijk zijn. Dus hier de ingrediënten: beginnen met een kop ontbijtgranen met melk voor de vezels, daarna een kom vers fruit met een glas sap van ananas en sinaasappel voor de vitaminen, daarna een croissant met chocomelk voor de goesting. Koffie is voor de ochtendbreak.

De LMT zijn een beetje down. Ze kregen gisteren het bericht dat ook zij op 31 januari weg moeten. Hun teleurstelling is begrijpelijk. Als je gepland hebt om 6 maanden op zending te gaan en daar maanden op voorbereid hebt, dan is het een ferme tegenslag als je na iets meer dan 2 maanden terug moet. Hopelijk hebben ze geen grote aankopen gedaan. Ook dit plots vertrek komt voor de rest van de landen hard aan. De volledige overgang was immers op de twee Belgische teams gebaseerd. Floep, plan de vuilbak in. Wat nu?

Na het ontbijt naar het bureel om de mail van de dag door te nemen. Daarna de ochtendbriefing waarop de COS voor iedereen benadrukt dat er twee belangrijke orders zijn: het nieuw order voor de Battle Group o.l.v. de ACOS Ops en het Technisch Order voor de transformatie onder mijn leiding. Allez, de druk wordt groter, maar daarvoor zijn we hier.

Dus, vandaag verder gewerkt aan het order. Al een paar bijlagen afgewerkt en een follow-up formulier gemaakt. Ik mag natuurlijk niet mijn eigen bijlagen vergeten te maken. Ook een voorstel voor 'bidding & brokering' van de logistieke taken opgesteld. Dit systeem van B&B heb ik overgenomen van mijn tijd als Logistieke Force Planner, een moeilijke term voor iemand die de logistieke behoeften in de verre toekomst plant, of beter probeert in te vullen. Alles komt hier van pas. Zelfs mijn achtergrond als Luchtmachter.

In de morgen een briefing gegeven aan Duisters en Italianen betreffende de logistieke ondersteuning van toekomstige ontplooiingen. Blijkbaar was alles zeer duidelijk. En ze gingen akkoord!

Als test, ja zo ver is het nu gekomen, de Marokkaanse commandant de opdracht gegeven om het wegennetwerk te herbekijken. Simpele opdracht: kijk welke wegen we moeten houden vanuit logistiek standpunt en vanuit operationeel standpunt. Plus de verwijzing naar de gegevens. Eerste probeerde hij allerlei andere personen bij te betrekken. Jammer voor hem gaven ze me gelijk. Natuurlijk! Dan kreeg ik een

voorstel waarop alle wegen geschrapt waren. Alles opnieuw stap voor stap uitgelegd (ik had het zelf sneller gedaan). 's Avonds heeft hij me het resultaat doorgestuurd. Hopelijk is het nu goed.

Tot mijn verbazing toverde de Griekse S4 een toelating voor het lozen in de Ibar van de stad Mitrovica uit zijn hoed. Dat is een verrassing. Jammer genoeg was het in het Albanees. Dan maar een vertaler gezocht. Benieuwd wat het document echt toelaat. In ieder geval is dit een nieuwe wending in het strontverhaal. Waar Logistiek allemaal mee bezig is.

Tijdens de update briefing vertelde de generaal dat hij met de DCOM Support van het HQ KFOR gesproken had en dat hij hem verteld heeft dat de steun voor eenheden in versterking sterk zal afnemen. De kolonel van DIVLOG (de Logistiek Divisie van de Fransen) zat achter zijn rug tekens te doen dat het goed was. We zitten dank zij onze inspanningen allemaal op dat vlak op dezelfde lijn. Champagne?

Albert tamelijk laat terug van de LOGFAS cursus. Hij is laaiend enthousiast omdat hij dezelfde rapporteringmogelijkheden ziet als ik. Onze collega die de cursus al 3 maal gevolgd heeft, ziet dit blijkbaar nog altijd niet in.

Ik krijg in de late namiddag te horen dat Calle weerhouden is. Ja, gisteren vroegen ze vrijwillige families voor een opname van het programma 'Volt van de VRT. Daarin zou de MOD een maaltijd voor enkele families van militairen in operaties maken. En blijkbaar had ik al enige mijn familie ingeschreven. Hopelijk kunnen ze gaan! In ieder geval werd Calle opgebeld voordat ik haar kon verwittigen. Van een verrassing gesproken.

Vandaag onze gratis internet- en telefoonkaart ontvangen. Het eerste is nuttig, het laatste maakt iemand anders blij.

GeSkyped met de kids en Ciaran nog een gelukkige verjaardag gewenst. Ook een e-mail naar een generaal in de NATO geschreven om het probleem van het certificaat aan te kaarten. Misschien helpt het.

's Avonds laat nog een radeloze Amber op Skype met haar wiskunde geholpen. Dat ziet er niet zo goed uit voor het examen van morgen.

Don 03 Dec 09: KFOR Log Meeting

Vandaag vroeg vertrokken naar Pristina voor een Logistieke vergadering. Een kwestie van de files te vermijden en op tijd daar te zijn. Tevens kon ik zo persoonlijk het probleem van de groene toegangskaarten bespreken en regelen.

De voormiddag werd gewijd aan de wettelijke aspecten van het verlaten van de kampen. Niet echt interessante materie. Op mijn vraag wat wij hierin te doen hadden, was het antwoord tamelijk kort: 'Niets'. Waarom dan daar een voormiddag aan wijden?

Mijn briefing werd zeer goed gesmaakt. Zeker door de Franse kolonel, de ASIA, die ook vanuit Novo Selo naar hier afgezakt was.

Het middageten samen met de Belgische NCC⁵, een medestudent van de 3de cyclus, genuttigd. Hij polste me naar mijn kansen voor het comité. Bah, ik geloof er niet echt in.

Na de lunch hebben we veel gediscussieerd over een concept waar ik vijf jaar geleden aan meegewerkt hebt. Nooit gedacht dat ik het nu terug op mijn bord zou krijgen. Best wel leerrijk te ontdekken wat de intellectuele kloof is tussen strategisch en tactisch denken.

Na de vergadering verder met de NCC over van alles en nog wat gebabbeld. Blijkbaar komt er eind december een hele grote bende vanuit België op bezoek. Een bijna 40 man sterke delegatie met een heleboel generaals. België vertrekt uit Kosovo, waarom dan zo'n groot bezoek.

Tussen de twee vergaderingen door, ik had om 19u00 nog een vergadering in Pristina, gaan eten en de Belgische NSE⁶ gezocht. Deze aaneenschakeling van containers wordt blijkbaar verkocht. Tiens, het Belgisch Huis mocht niet verkocht worden en dit wel? De NSE niet direct gevonden.

Na de vergadering met Duitsers, Oostenrijkers en Italianen terug de Belgische NSE gezocht en gevonden. Best een mooi installatie en dat voor slechts 3 personen.

In Novo Selo aangekomen, de Franse kolonel wou nog Italiaans eten en het was dus laat, mijn e-mails verwerkt en gaan slapen.

Vrij 04 Dec 09: Comité

Vandaag vroeg gewekt. De Fransen vieren Sint-Barbara zeer luidruchtig en beginnen de dag met het ganse kamp te wekken. En hoe vroeger dat gebeurt, hoe plezanter. Dus, de oproep tot het ochtendgebed van de lokale moskee was niet het geluid waardoor ik wakker werd.

Zou onze Marokkaanse collega eindelijk doorhebben hoe er gewerkt moet worden? Ik moet hem echter uitleggen dat een COS geen tijd heeft om een volledig document te lezen en dat hij dus een samenvatting van de argumenten moet maken. Het licht is dus nog niet zichtbaar.

Deze morgen als vervanger een vergadering met Fransen over Franse Logistiek bijgewoond. Het voelt nog steeds vreemd aan om als enige vreemde daartussen te zitten, maar ze behandelen me niet echt meer zo. De NCC zei gisteren dat als ze je gewikt en gewogen hebben en ze vinden dat je zwaar genoeg bent, ze je niet als buitenstaander behandelen. Ik moet het beginnen te geloven.

Daarna doorgewerkt aan het technisch order. Ik krijg mondjesmaat informatie door en dat vraagt soms bijwerking. Daarnaast ben ik betrokken bij een groot deel van de uitvoering, dus zelf schrijven. Maar het gaat vooruit.

⁵ NCC = National Contingency Commander = Hoogst officier van een bepaald land in het hoofdkwartier.

⁶ NSE = National Support Element, nationale ondersteuningsdetachement.

De nieuwe Griekse LNO kwam zich voorstellen en had direct een pak vragen. Hij is een beer van een vent. De Grieken vertellen als grap dat ze de grootste van het bataljon gestuurd hebben, nu ze weten dat er binnenkort een Turkse LNO naar het HQ komt. Rivaliteit in NATO!

Vandaag bevestiging van de nieuwe logistiekers gehad. Blijkbaar wordt een Franse kapitein baas over een Griekse luitenant-kolonel en onze Marokkaanse majoor. Oei, die Fransman zal het niet gemakkelijk hebben.

Tegen 18u00 krijg ik een telefoontje van mijn baas in DGHR. Ik ben niet weerhouden door het comité. Koude douche! Op slag is al mijn motivatie weg om verder aan het order te werken. Het zal niet voor vandaag zijn. Ik schrijf vandaag niet in mijn weekboek, want het schrijfsel zou nogal zwartgallig zijn. Ik sluit mij op in mijn container en laat de fles Champagne ongemoeid staan. Vanavond kunnen ze allemaal 'den boom' in!

Zat 05 Dec 09: Sint-Elooi op zijn Frans

Terug vroeg wakker. Op Sint-Elooi beginnen de Fransen vroeger met lawaai te maken. Iedereen moet wakker. Wat denken de buurtbewoners hierover?

Terug de realiteit van Kosovo in. Het verdict van het comité zal nog lang blijven nazinderen. Nee, ik schrijf er niets over, want In ieder geval vertel ik nog niets aan mijn Belgische collega's. Trouwens, ze vragen er niet om. Alleen 1 Franse officier weet het en daar blijft het voorlopig bij. Ik moet het eerst zelf verwerken (klinkt bekend Calle?).

's Morgen vertelde de COS dat hij de evaluatie van mijn Franse chef een beetje aangepast had. Het was nogal direct. Ik heb geantwoord dat het slechts een project was en dat hij diegene was die de evaluatie moest tekenen. Hij vroeg ook naar het order. Dus snel het order bekeken en verbeterd. Daarna doorgemailed met de vraag om het voor verdere commentaar door te sturen.

In de late ochtend met de Denen het munitiedepot bezocht. Jongens, wat is dat groot. Terug tolk gespeeld tussen Fransen en Denen. Een internationale babbel. Nieuwsgierig zoals ik ben, wilde ik alles zien. Zo botsten we op een groot BBQ toestel. Uit de uitleg begreep ik dat de Fransen hierin hun slechte munitie verbranden en de assen vervoeren als schroot. Stukken goedkoper dan slechte munitie afvoeren als gevaarlijke goederen. Zo'n BBQ is blijkbaar een zeer groot spektakel. Wat wil je, bijna 30 kg geweer munitie die staat te knallen in een gigantisch popcornmachine. Allez, voor de volgende zijn we uitgenodigd.

Tegen de avond wist de COS me te vertellen dat het Technisch Order zeer goed was. Zeker in deze vorm doorsturen. Allez, hier word ik geapprecieerd. Ook de ACOS OPS had lovende woorden over mijn bijdrage aan het operatieorder voor de nieuwe Battle Group. Hij vroeg me om een korte samenvatting voor de compagnie commandanten te schrijven.

Deze ochtend, door een administratieve vertraging, mijn voorstel voor medaille voor Albert doorgestuurd. Nu duimen dat hij het krijgt. Hij verdient het!

Door al dat werk alleen gaan eten. Niet echt triestig om, want zo kan ik mijn negatieve gedachten voor mij houden.

In de namiddag krijg ik het gevoel dat ik mits veel inspanning en veel geduld misschien nog iets met de commandant kan bereiken. Tja, ik kan niet opgeven.

Albert blijft even enthousiast over de LOGFAS toepassing. Iedere vrije seconde gebruikt hij om het onder de knie te krijgen. Hij heeft al het plan opgevat om de Denen aan te leren hoe ze het moeten gebruiken. Tevens heeft hij een file naar de Marokkaan gestuurd met de vraag of hij, als specialist, dit eens wou controleren. Hij is niet meer te stoppen.

Het wegennetwerk voor de komende maanden bepaald. En voorgesteld om dit in LOGFAS te brengen. Op mijn mail naar het HQ KFOR of we de twee rapporten waarvan we geen referentie hadden, nog moesten doorsturen. Na amper 15 min kregen we antwoord: niet meer nodig. Stomverbaasd! Waarom moest dit dan al die maanden? Of zien we nu de resultaten van ons pleidooi voor minder rapporten?

Tijdens de briefing aan de generaal vertelde hij mij dat de onderdelen voor de lichte voertuigen wel toegekomen waren. Even twijfelde ik, maar aangezien ze me verzekerd hadden dat ze de stukken om de herstellingen uit te voeren niet hadden, viel ik op mijn poten door te zeggen dat niet alles toegekomen was en dat ze er hierdoor niets mee konden beginnen. De ASIA moest me gelijk geven.

Na de update briefing, met de twee jongste geSkyped. Ciaran was zeer tevreden met zijn schaakcomputer. De jongste wachtte op Sinterklaas. Daarna een pint gaan drinken en nog met Calle geSkyped en gefilosofeerd over 'na het comité'.

Zon 06 Dec 09: Sinterklaas en mosselen

Vandaag uitgeslapen, dat is tot 8u15. Om 8u30 gaan eten en dan begonnen alles klaar te zetten voor ons mosselfestijn. Mijn twee medewerkers kloegen dat de Sint niet langs geweest was. Albert had zelfs zijn schoentje gezet. 3 paar bottinnen zelfs! Aan het ontbijt wist één van de LMT te vertellen dat de nieuwe ploeg Belgen in Belvédère niet echt veel te doen hadden. Dat verwondert me niet. Waarom zijn ze nog gekomen?

Na het lopen aan de mosselen begonnen. Voor 14 man. 20 kg. We hebben weer gescoord. Zeker omdat we de mosselen en de frieten op ons terras aan het klaar maken waren. Iedereen die ging eten, heeft het geroken.

Het was een voltreffer! Wat een beetje mosselen en goed gebakken frieten kunnen teweeg brengen. Ik denk niet dat er nu nog mensen zijn die aan onze kook- en genietkunst twijfelen. Op zo'n momenten ontstaat er een multinationale samenwerking! Leuk! Je moet zoiets meemaken omdat aan te voelen. Ook de nieuwe bewoners hebben hun steentje bijgedragen. 's Avonds niet meer gaan eten, want onze magen waren nog te vol.

Aperitief en keuken buiten op het terras.

Aan tafel: Belgen, Fransen en een Deen.

De Chef, gevallen tijdens de loopwedstrijd 's morgens, aan de frietketel.

Nakaarten na de koffie en de pannenkoeken.

De mosselen waren nog niet op of we broedden al op een ander plan. Weer iets compleet anders! Grootser. Maar op zijn Belgisch.

Vandaag 2 maanden in Kosovo. De Fransen al iets langer en je begint aan hen de vermoeidheid te zien. We moeten samen nog echter de moeilijke periode van de laatste weken van het jaar door. Terecht verwittigde de medische raadgever ons enkele dagen geleden voor deze periode. 'Let op je mensen', was zijn advies.

Het leven zoals het is in Kosovo,

Hoesy

'You shall know the truth and the truth will set you free, but first it is going to make you incredibly miserable.'

Brenda Clark, Principal Azalea Elementary School